

Holder regjeringen Solberg og det norske folket ut?

Det får vi nok ikke svar på før det har gått ett år eller mer.

Erna har etter mitt syn stått fjellstøtt i håndteringen av korona-krisen, og fremstår som den landsmoderen hun er, men begynner hun å gi etter for press?

Vi mennesker har siden artenes opprinnelse overlevd pandemier, kriger, naturkatastrofer og andre kriser. Vi er kjappe på foten, tilpasningsdyktige, oppfinnsomme og med stor overlevelsessevne.

Koronaviruset, eller SARS-Cov-2 som det heter på fagspråket – populært kalt; covid-19, føyer seg inn i en lang rekke av virus som har tatt livet av ufattelig mange mennesker.

Nå har forskere funnet ut at covid-19 i sin art (smittefare og dødelighet) minner om det som herjet under og etter første verdenskrig (den såkalte spanskesyken). Viruset kjennetegnes av en forholdsvis høy smittefare kombinert med forholdsvis lav dødelighet. En fändenivoldsk kombinasjon, fordi da er det mange av oss som går rundt som potensielle «smittebomber».

Da er det annerledes med Ebola, der dødeligheten er så høy at man ikke lurer på om man er smittet, og mange blir lagt inn på sykehus og dør. Det grusomme og fryktede Ebola-viruset tok livet av 8 000 mennesker.

Spanskesyken tok livet av mellom 50 – 100 millioner mennesker.

Det ønsker vi selvsagt ikke at skal gjenta seg!

Det har versert to ulike strategier for nedkjemping av covid-19 – flokkimmunitet eller unngå smittespredning. De aller fleste land har ikke turt noe annet enn å velge; unngå smittespredning (isolasjons- og karantenemodellen) – den samme strategien man etter hvert brukte ved spanskesyken. Alternativet, flokkimmunitet, er for dette lumske viruset adskillig mer risikabelt, fordi man ikke vet hvor mange som tåler viruset (altså overlevelsesgraden) og man ikke vet om viruset vil mutere og komme tilbake i en tøffere versjon (da er kanskje alt fånyttet).

Og husk; en nasjonalstats viktigste oppgave er å beskytte sine innbyggere – koste hva det koste vil. Noe annet ville vært uansvarlig og uanstendig.

Norge valgte isolasjonsmodellen, og etter en litt nølende start stengte regjeringen ned det norske samfunnet den 12. mars 2020. Dette innebar så å si total nedstenging og tilnærmet «unntakstilstander». Samtidig vedtok stortinget en unntakslov (forskrifter med hjemmel i koronaloven), som gav regjeringen nødvendig handlingsrom. Videre vedtok stortinget mange nasjonale økonomiske tiltak i milliardklassen for å kompensere for store økonomiske tap.

Siden utbruddet har Norge hatt 210 dødsfall – de langt flest i Viken og Oslo, altså i tettbygde strøk.

Antallet dødsfall per innbygger ligger så langt omtrent på gjennomsnittet i verden, men langt lavere enn land som Belgia, Spania, Storbritannia, Holland, Italia, og Sverige. Alle disse landene har ekstrem eller høy dødelighet.

Dødelighet eller overdødelighet er et sikkert og godt mål på hvorvidt man har lykket på kort sikt. Norge har samme dødelighet nå som før pandemien, og det er et godt tegn.

Men, ikke siden krigens dager har vi hatt så mange arbeidsledige i Norge, og verre kan det bli.

Altså; dobbelt ille for mange av oss; isolasjon og arbeidsledighet. Det er ikke rart at vi lengter tilbake til gode, gamle dager – tiden før 12. mars 2020.

Utålmodigheten begynte å bre seg og foreldre med hjemmeværende barn og arbeidsledige og næringslivet klaget med berettigelse sin nød.

Våren kommer og vi ønsker mer enn noe annet å omgås – være sammen med venner, sitte på kaféer, gå på konserter – kort og godt å sosialisere oss.

Og, nå åpner regjeringen samfunnet sakte, men sikkert opp. Barnehagene åpnet mandag 20. april, og mandag 27. april åpnet barneskolenes trinn 1 til 4, yrkesfaglig videregående, samt delvis åpning av høyskoler og universiteter.

Frisører, fysioterapeuter og andre en-til-en bransjer kunne også åpne dørene fra mandag 27. april, og **tidlig i mai åpner Oslo øl-kranene igjen.**

Husker jeg feil, eller sa ikke Erna Solberg at Norge er spesialister på skippertak, men er vi gode på langdistanse?

Bør ikke da Solberg og co. sekundere oss for 10 000 og ikke 3 000 meter?

Dersom Folkehelseinstituttet og myndighetene mener at denne pandemien vil vare iallfall ett år, har 10 000 meteren bare så vidt begynt.

Regjeringen har altså valgt og holdt seg til en plan om å slå ned viruset gjennom total nedstenging av samfunnet, og mange har måttet og vil fortsatt lide under dette. Erna Solberg har manet oss til å holde motet oppe og bedt folk om å holde ut – for dette viruset gir seg ikke med det første.

Hvorfor begynner regjeringer da å åpne opp for pils på utekaféer i tettbygde strøk og arrangementer med opptil 50 personer i utsatte områder allerede nå? Gir regjeringen Solberg etter for press?

Hva med å;

- Teste flest mulig personer – også dem uten symptomer og utenfor risikogruppen, for å kartlegge hvor det er mange smittede, for deretter å isolere eller innføre karantene for dem som er smittet
- Fortsatt være restriktiv og begrense sosial omgang, herunder utepils og arrangementer i områder med stor smittefare, som; Oslo, Viken, Rogaland, Hordaland osv.
- La alle kommuner uten påvist smitte åpne helt opp og få hjulene i gang

- La alle kommuner uten påvist smitte under visse vilkår og med største aktsomhet utføre arbeid og tjenester i nabo-kommuner der det er påvist smitte
- Intensivere det store etterslepet vi har med vedlikehold av veier, infrastruktur, vann- og kloakkrør osv.
- Tillate flyreiser til destinasjoner der smitteandelen er lav. Selvsagt må alle passasjerer i det minste feber testes før de går om bord
- Sakte og sikkert bransjevis åpen opp, og prioritere dem uten tett kontakt mellom mennesker – ikke frisører og fysioterapeuter

Dette er noen av mine ydmyke forslag til en svært manøvreringsdyktig regjering Erna Solberg, som fortsatt må holde ut.

Bærum, 3. mai 2020

Petter Johan Holth

Skribent og økonom